

8. Hunajapääkaupunki

Kuulutus

(merkkiääni)

Hunajapääkaupunki

Matkaaja

Mitä nuo mehiläispesän näköiset rakennelmat ovat tuolla liikenneympyrässä? Miten ne liittyvät Akaaseen?

Mehiläistarhaaja

Etkö tiennyt, että Akaa on Suomen hunajapääkaupunki? Tuo suuri rakennelma on hyönteishotelli, tiettävästi Suomen suurin! Liikenneympyrän valaisimet on rakennettu mehiläispesän muotoon.

Matkaaja

Voi ei, ajattelin ääneen. Niin totta, tietysti mehiläiset kuuluvat asiaan. Mitä muuta te tiedätte niistä?

Mehiläistarhaaja

Vaikka mitä! Puhun mielelläni mehiläisistä aina kun saan tilaisuuden. Olen nimittäin mehiläistarhaaja. Hunajapääkaupunkititteli juontaa juurensa kaupunkimehiläistarhauksesta, joka alkoi suunnitelmallisena Akaassa vuonna 2009. Tarhoja on noin 40 ja niissä asuu noin 20 miljoonaa mehiläistä. Vastaavassa mittakaavassa kaupunkitarhausta ei tiettävästi ole toteutettu missään muualla koko Euroopassa. Kaupunkitarhaus lisää luonnon monimuotoisuutta sekä kasvattaa sadon laatua ja määrää koko vaikutusalueella. Akaan mehiläiset ovat italialaisia, lauhkeiksi jalostettuja rotuja, eikä niistä ole vaaraa ihmisille. Pölytys on tärkeää paitsi koko ekosysteemin myös asukkaiden viihtyvyyden kannalta. Idean isä on akaalainen mehiläistarhaaja Risto Niilimäki.

Matkaaja

Siis tuotetaanko hunajaa täällä ihan Toijalan keskustassakin?

Mehiläistarhaaja

Kyllä! Akaan oma kaupunkihunaja on suosittu paikallistuote, jota on saatavilla paikallisista liikkeistä, mehiläistarhaajilta ja eri tapahtumissa.

Matkaaja

Kuulostaa herkulliselta. Miksi kiinnostuitte juuri mehiläisistä?

Mehiläistarhaaja

Vanha sanonta kuuluu: jos otat mehiläisiä, niistä on vaikea päästä eroon. Yli kahdenkymmenen mehiläisten hoitovuoden jälkeen kiinnostus pölyttäjiä kohtaan ei ole mihinkään laantunut - päin vastoin uteliaisuus ja tiedon jano ovat vain kasvaneet. Mutta miksi, sitä onkin jo mutkikkaampi selittää. Mehiläisyhteiskunnasta on oikeastaan löydettävissä samankaltaisuutta meidän ihmisten yhdyskuntiin.

Pesästä löytyy eri tehtävissä olevia mehiläisiä. Esimerkiksi nuori juuri kennosta purkautunut mehiläinen aloittaa työt kennoston puhdistuksella ja hautomislämmityksellä. Parin päivän päästä se ylennetään hoitamaan ja ruokkimaan vanhempia toukkia. Kolmen päivän kuluttua mehiläisen uskotaan selviävän samoista töistä nuorempien toukkien kanssa, onhan sen ammattitaito jo lisääntynyt. Kuusi päivää elettyään nuori mehiläinen on niin hyvin kehittynyt, että sen vaharauhaset ovat valmistuneet. Nyt mehiläinen pääsee mukaan kennoston korjaamiseen sekä rakentamaan uutta kennostoa - hänestä on tullut timpuri! Saman ikäiset mehiläiset voivat myös jo tehdä medestä hunajaa haihduttamalla ylimääräisen veden pois ja lisäämällä hunajaan esimerkiksi entsyymejä. Osa huolehtii siitepölystä. Hunaja ja siitepöly pakataan kennostoon myöhemmin käytettäväksi, ja tästä mehiläishoitajakin hakee omansa pois. Seuraavaksi mehiläinen siirtyy vartiointitehtäviin lentoaukon suulle kahdeksi päiväksi. Vartiotehtävästä se aloittaa kenttämehiläisen työt. Ulkotöissä se lentelee etsien luonnosta mettä, siitepölyä, erilaisia entsyymejä ja vettä. Samalla käynneillä se suorittaa pölytyksen, joka onkin sen tärkein työ maapallolla. Mehiläisen elämä päättyy noin 25 päivän päästä tai kun sen siivet rapautuvat tai hajoavat. Kuten huomataan, mehiläisiltä löytyy paljon samoja työsuorituksia kuin ihmisiltäkin. Mehiläisten toimintaa pesässä jää helposti seuraamaan, niiden väsymätön ahkeruus, työnteko oman yhteiskunnan parhaaksi, unohtamatta pesän puolustamista, aiheuttaa suurta ihailua.

(merkkiääni)

lähteet: Akaan kaupunki, Suomen hunajapääkaupunki
Niilimäki Risto, tarina mehiläisistä (2024)
Niilimäki Risto, kertomus kaupunkimehiläistarhauksen aloittamisesta